บทที่ ๓ ผลการพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา

จากการพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านมานำมาสู่การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคโดยเทคนิค SWOT analysis ดังนี้

จุดแข็ง	โอกาส
๑. เป็น อบต.ขนาดใหญ่ ที่มีความพร้อมทางด้านการบริการสาธารณะ ๒. เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการภายในดี มีความขัดแย้งทางการเมือง - การบริหารน้อย ๓. มีบุคลากรเพียงพอแก่การปฏิบัติงาน ๔. ภาคประชาชนมีการรวมกลุ่มจัดตั้งที่เข้มแข็ง อาทิ กลุ่มออมทรัพย์ , กลุ่มอาชีพ และได้รับความใส่ใจในการมาศึกษาดูงานทำให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้มาเยือนและผู้ที่สนใจ ๕. มีการขยายตัวของชุมชน ภาคธุรกิจ หน่วยงานภาครัฐ จากตัวเมืองพิษณุโลกสู่ชานเมืองส่งผลให้อัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูง ๖. เป็นจุดเริ่มต้นสี่แยกอินโดจีน ๗. ผู้นำ ได้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภาอบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อสม. อปพร. อพม. เกษตรอำเภอ พัฒนาการอำเภอ มีการประชุมหารือเพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ๘. เป็นเมืองผ่านในการคมนาคม ทำให้ได้รับความสนใจจากผู้สัญจรไปมาแวะเวียนเยี่ยมเยือนเป็นประจำ ๙. มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านในพื้นที่มากพอสมควร ทำให้มีการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น และลดปัญหาแรงงานอพยพ	๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่นทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจ ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ๒. ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลาง และจากจังหวัดมาก ๓. พื้นที่บางส่วนเป็นจุดเริ่มสี่แยกอินโดจีน จึงมีแนวโน้มจะได้รับการพัฒนาจากส่วนกลางและจังหวัด ๔. ที่ตั้งอยู่ระหว่างเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อได้หลายภาค ๕. หน่วยงานราชการให้ความร่วมมือดี ๖. ได้รับความสนใจจากหน่วยงานอื่นศึกษาดูงาน
จุดอ่อน	**อุปสรรค**
๑. สาธารณูปโภค สาธารณูปการมียังไม่ครอบคลุมพื้นที่และยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการ ๒. ประชาชนยังมีความสนใจในการเมือง การบริหารและกิจกรรมของภาครัฐน้อย ๓. ผู้นำท้องถิ่นดูแลประชาชนไม่ทั่วถึงอันเนื่องมาจากการเป็นสังคมเมือง ๔. การดูแลสวัสดิการสังคมยังไม่ทั่วถึง ๕. มีปัญหามลภาวะเป็นพิษ ๖. พื้นที่บางส่วนเกิดปัญหาอุทกภัยในฤดูน้ำหลาก ๗. ความไม่ปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินจากอาชญากรรมและอุบัติเหตุ ๘. บุคลากรบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการบริการสมัยใหม่ที่มีเทคนิคเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาเกี่ยวข้อง	๑. สภาวการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ระดับภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ๒. ความผันผวนทางการเมืองระดับประเทศทำให้นักลงทุนรายใหญ่ไม่กล้ามาลงทุน ๓. ข้อจำกัดของ พ.ร.บ. กฎ ระเบียบ ไม่เอื้อต่อการพัฒนา ๔. ค่านิยมในการให้ความสำคัญกับวัตถุ ส่งผลให้เด็ก เยาวชนและประชาชนใช้ชีวิตฟุ้งเฟ้อตามกระแสสังคม สร้างภาระหนี้สิน ๕. เด็ก เยาวชน นอกพื้นที่เข้ามาศึกษาในสถาบันที่ตั้งในพื้นที่ กิจกรรม โครงการ ป้องกัน แก้ไขสภาวการณ์เด็ก เยาวชน ดำเนินการได้ไม่ทั่วถึงกลุ่มดังกล่าว ๖. ค่านิยมในการให้ความสำคัญกับสื่อต่างๆ เช่น อินเตอร์เน็ตหรือเกมส์ ส่งผลให้เด็ก เยาวชน มั่วสุมทำให้เกิดปัญหาสังคม